

Vysokovážený pane profesore!

Znajúc Vašu oddanú lásku k nám, biednym Slovákom, s dôverou osmelujem sa požiadať Vás o láskavú radu v nasledujúcej záležitosti.

Jako verný syn rodu svojho mienim v budúcnosti literárne účinkovať na Slovensku, i cítim, že mi je k tomuto cieľu znaosť moderných mysliteľov a základné filozofie ke vzdelaniu nezbytne potrebne! Odhodlal som sa tedy složiť filozofický doktorát, a sice v Prahe. K voľi rečového sebavzdelania – na ktorom poli my Slováci pre neprajné pomery veľmi sme zaostali – nerád bych skladal skúšky tuná na viedenskej univerzite, než chcel bych radšej študovať v reči českej. Prosím Vás tedy srdečne, ráchte mi láskave vyznačiť autorov, ktorých mám prebrať – nakoľko len možno českých alebo nemeckých v českom preklade, Viem, že medzi iným treba *jedneho filozofa z vlastných spisov* dôkladnejšie znať, a tážem sa Vás s úctou, či bych si mohol za týmto účelom vybrať spisy Vaše, vysokovážený pane profesore, a ked' áno, ktoré z diel Vašich bych musel preštudovať? Tiež myslím, že k tomu, abych mohol v Prahe zložiť filozofický doktorát treba by bolo dva roky poslúchať prednášky na filozofickej fakulte, počasne mne len jeden, bo za 4 roky na teologickej fakulte za jeden rok z onoho času odčítá; nuž prosím Vás, ráchte mi odpísať, či je tomu skutočne tak a či sa môžem k tomuto cielu budúceho roku, ako 4 ročný teológ bud' na viedenskú, bud' na pražsku fil[ozofickú] fakultu zapísat', abych si ten žiadany jeden rok odbyl. Viem z Vašeho velkolepého, v našom (skalickom) Hlase uverejného pojednania o práci, ktorá tak mnoho dobrého pôsobilo u nás hlavne v kruhu mladých entuziasťov, že radite čím skorej odbyť skúšky, by sa člověk nerušene mohol odovzdať svojmu oboru; a preto prosím Vás, ráchte mi podmienky složenia filozofického doktorátu nakoľko možno zláhčiť, by som sa i ja čím skorej mohol venovať svojim národným cielom.

K dôvere, s ktorou som Vám svojej prosby prednesol, povzbudzovalo ma presvedčenie Vašej úprimnej láske k nám Slovákom a o Vašej zvláštnej priazni k nám mladým, ktorí za kol[ektív] Hlasu dr. Blahom redigovaného kupíme. Poneváč som spolupracovníkom tohto časopisu i Vami vysokovážený pane profesore, podporovaného, s dvojnásobnou nádejou dúfam, že neopovrhnete moju žiadostou a preukážete mne i všetkým nám mladým túto láskavosť.

Láskavu odpoved' Vašu túžobne očekávajúc trvám s výrazom hlbokej úcty:

Fr. Rudolf Jehlička,
teológ III. r.

vo Viedni, 14. júna r. 1901 (IX. Waisenhausgasse 14)

DOPIS

AÚTGM, f. T. G. Masaryk, sign. Kor-I-29, k. 691. Originál, rukopis.